బొందిలో ప్రాణం?

రమణశ్రీ

మాధవ్ మాన్షన్ రంగురంగుల ఫేజింగ్ లైట్లతో శోభాయమానంగా అలంకరించబడి వుంది.

మైక్‌లనుండి ఘంటసాల గీతామృతధారలు ఆహ్వానితుల కర్ణపుటాలలో ప్రవహిస్తూంటే వారి హృదయాలు ఆనందంతో పులకించిపోతున్నాయి—ఆ అమరగాయకుని ప్రతిభకు జోహార్లు అర్పిస్తూ.

ఆ రోజు ప్రఖ్యాత క్యారెక్టర్ యాక్టర్ మాధవరావు జన్మదినోత్సవం!

అంతేగాక ఆయన శత చిత్రాలను పూర్తిచేసిన సందర్భంలో అభిమానులు జరిపే సన్మాన సత్కార కార్యక్రమాలు భారీగా సాగుతున్నాయి.

సహ నటీనటులు, చిత్ర నిర్మాతలు, దర్శకులు, వివిధ టెక్నిషియన్స్, అభిమాన సంఘాల నాయకులు, ఇంకా వందలాది అభిమానులు ఆ విశాలమైన హాలులో వివిధ ఆసనాలలో ఆశీనులై వున్నారు.

ఆహ్వానితుల సత్కార కార్యక్రమములో హడావుడిగా తిరుగుతున్నారు మాధవరావు ఏకైక కుమార్తె శోభా రాణి, తమ్ముడు కళ్యాణరావు, బావమరిది పీతాంబరం.

మాధవరావు పర్సనల్ బోయ్ ఆర్ముగం ఆ రోజు హడావుడి అంతా తనదేనన్నట్లుగా తిరుగుతున్నాడు.

మాధవరావు మాత్రం ఫుల్ సూట్ లో చిరునవ్వు నవ్వుతూ అతిథుల అభినందనల్ని అందుకుంటూ హృదయ పూర్వక కృతజ్ఞతలను తెలియచేస్తున్నాడు.

అతి చక్కని గులాబి పుష్పగుచ్ఛాన్ని తీసుకొని గబగబ లోపలకు ప్రవేశించాడు ప్రఖ్యాత హీరో రమానంద్.

లోపల కూర్చొనివున్న చిత్ర పరిశ్రమ పెద్దలంతా రమానంద్ ను చూసి విష్ చేశారు.

అందరికీ చిరునవ్వుతో చేయెత్తి విష్ చేస్తూ మాధవరావు దగ్గరకు వెళ్ళి పాదాభివందనం చేశాడు.

"ఛ! రమానంద్, ఏమిటది? లే బాబూ!" చటుక్కున ముందుకువంగి రమానంద్ భుజాలను పట్టుకొని పైకి ఎత్తుతూ అన్నాడు మాధవరావు.

పుష్పగుచ్ఛాన్ని మాధవరావుకు అందిస్తూ అన్నాడు "రావ్ జీ, మీ దయార్ద్రహృదయమే నన్నీస్థితికి తీసుకు వచ్చింది. మీ జన్మదినోత్సవ శుభసందర్భంలో నేను ఏమి సమర్పిస్తే మీ ఋణం తీర్చుకోగలను?" ఆనందంతో గొంతు పూడిపోయింది రమానంద్ కు.

మాధవరావు కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి. రమానంద్ ను గాఢంగా హృదయానికి హత్తుకున్నాడు.

"రమానంద్, నువు ఉన్నత శిఖరాలను అందుకోవడమే నేను కోరుకునేది. అంతకన్నా నేనేమీ ఆశించను బాబూ!"

మరో వర్ధమాన నిర్మాత మొదలియార్ ఓ పెద్ద పాకెట్‌ను తీసుకొని మాధవరావు దగ్గరకు వచ్చాడు.

"మళ్ళీ కలుస్తాను రావ్ జీ!" అంటూ ముందుకు కదిలాడు రమానంద్.

అతని కళ్ళు పరిసరాలను ఆత్రంగా వెదికాయి.

దూరంగా నటీమణులతో ముచ్చటిస్తున్న శోభారాణి రమానంద్‌ను చూసి గబగబ పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చింది.

"హల్లో ఆనంద్, ఎంతసేపయింది వచ్చి?"

"ఇప్పుడే శోభా! మీ నాన్నగార్కి కనిపించి ఇక యీ రాణీగారికోసం అన్వేషిస్తున్నాను" చిలిపిగా నవ్వాడు.

"పో, ఆనంద్! నువ్వు ఎప్పుడూ ఇంతే! నీకోసం ఎంతగా ఎదురుచూస్తున్నానో తెలుసా? సరిగ్గా అయిదు గంటలకొస్తానని చెప్పి ఏడుగంటలకా రావడం?" చిరు కోపంగా అంది.

"స్వీట్ శోభా! ఏంచేయను చెప్పు? 'మా రాణీగారు కేకలేస్తారు. అయిదుగంటల తరువాత ఒక నిమిషంకూడా పనిచేయనని' మరీమరీ చెప్పి ఆ మురుగన్‌కి కాల్‌షీట్ ఇచ్చాను. తీరా యీ రోజు హీరోయిన్ షాట్స్ ఓ. కె. అవక ఆలస్యమైపోయింది. అన్నమాట ప్రకారం అయిదు గంటలకే వచ్చేస్తే ఆ నిర్మాతకు యాభైవేలు నష్టం!"

"అయితే నాకన్నా నీ నిర్మాత యాభైవేలు నీకు 'ముద్దు' అన్నమాట!"

"డియర్. యాభైవేలుకాదు యాభై లక్షలయినా నీ 'ముద్దు'కు సాటిరావు. అయినా నాకు తెలుసు నా రాణీ

అర్థం చేసుకుంటుందని. ప్లీజ్ క్షమించు!" సున్నితంగా తలవంచుతూ అన్నాడు రమానంద్.

"యూనాటీ! నన్నెలా లొంగతీసుకోవాలో నీకు బాగా తెలుసు" కిలకిలా నవ్వింది శోభ.

"శోభా! శోభా! నువ్విక్కడున్నావా? ఏంచేస్తున్నావ్?" హడావుడిగా వచ్చాడు పీతాంబరం.

"అబ్బ! ఎందుకలా అరుస్తావ్, కొంపలంటుకు పోతున్నట్లు? ఆనంద్ వస్తే మాట్లాడుతున్నాను, కనబడటం లేదూ?" విసుగ్గా అంది శోభారాణి.

"తీరికగా మాట్లాడుకోవడానికి ఇదేమన్నా బీచ్ అనుకున్నావా? అవతలవచ్చే అతిధుల్ని రిసీవ్ చేసుకోవద్దూ!" రమానంద్ వైపు కోపంగా చూస్తూ అన్నాడు పీతాంబరం.

"మైడియర్ పీతాంబరం మామయ్యా, నాకు తెలుసు ఎవర్ని ఎక్కడ రిసీవ్ చేసుకొని మాట్లాడాలో! నాకు తలనొప్పి కల్గించక నీ పనులు నువు చూసుకో!" రమానంద్ వైపు తిరుగుతూ అంది.

"శోభా! పరాయి మగవాళ్ళముందు కాబోయే భర్తతో ఇలా మాట్లాడటం మంచిదికాదు! బుద్ధిగా ప్రవర్తించు!" గట్టిగా అన్నాడు పీతాంబరం.

ఆశ్చర్యంగా చూసింది శోభారాణి.

"మామయ్యా, నీకు అప్పుడే చత్వారం వచ్చేసిందా? ఇక్కడ పరాయి మగవాళ్లెవరూ లేరే!" అంది గలగల నవ్వుతూ.

"ఆల్ రైట్, నీతో మాట్లాడటం నాదే పొరబాటు" కందిపోయిన మొఖంతో రమానంద్‌ను చూస్తూ గబగబ ముందుకు నడిచాడు పీతాంబరం.

"ఎక్స్‌క్యూజ్ మి ఆనంద్! మామయ్యావలన నీ మనసుకు కష్టం కలిగితే క్షమించు" చేతులు పట్టుకుంటూ అంది శోభ.

"నాకు తెలియదా శోభా?" ఆ చేతిని చిన్నగా ముద్దు పెట్టుకుంటూ అన్నాడు రమానంద్.

గోల్డ్ స్పాట్, కోకో ఇంకా వివిధ రకాలైన హాట్ డ్రింక్స్ చకచక సర్వ్ అవుతున్నాయి అతిథులకు.

చక్కని పాశ్చాత్య సంగీతం చక్కగా విన్పిస్తోంది. అందరి టేబుల్స్‌మీద వింత తినుబండారాలు డిమ్‌లైట్ల కాంతిలో మరింత వింతగా కన్పిస్తున్నాయి.

"జస్ట్ వెయిట్ ఆనంద్, డ్రింక్ తీసుకొస్తాను" అతని చేతిలోనుండి తన చేతిని సున్నితంగా విడిపించుకొని ముందుకు నడిచింది శోభ.

మరో రెండు నిమిషాలలో డ్రింక్స్, కేక్స్ తీసుకు వచ్చింది శోభ.

"ఏమిటి శోభా, మీ మామయ్య యింకా మారలేదను కుంటా!" కేక్ తీసి అందిస్తూ అడిగాడు రమానంద్.

"లేదు ఆనంద్, అమావాశ్య, పౌర్ణమికి తిక్క రేగు తుంటుంది. అయినా యీ సమయంలో అతని సంగతి మనకెందుకు డియర్" చిన్నగా నవ్వింది శోభ.

ఆ నవ్వుతో శృతి కలిపాడు రమానంద్.

రాత్రి పది గంటలకు గ్రాండ్ డిన్నర్‌తో పార్టీ విజయవంతంగా ముగిసింది.

ఆహ్వానితులంతా శెలవు తీసుకొని వెళ్ళిపోయారు.

రమానంద్ కూడా అందరి దగ్గర శెలవు తీసుకుని శోభకు ప్రత్యేకంగా 'గుడ్ బై' చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

2

"శోభా!" గట్టిగా పిలిచాడు పీతాంబరం.

"ఏమిటి?" విసురుగా అరిచింది శోభ.

"ఎక్కడికి వెళుతున్నావ్?"

"అది నీకనవసరం."

"లేదు. అవసరం!"

"ఎందుకు?"

"ఈ యింటిలో ఒక బాధ్యతగల వ్యక్తిగా నీ యోగ క్షేమాలు విచారించే వ్యక్తిగా అడుగుతున్నాను."

"బాధ్యత!" పెద్దగా నవ్వుతూ హేళనగా అంది. "బాధ్యత గల వ్యక్తివయితే ఇరవైనాలుగు గంటలూ ఆ క్లబ్బులో తాగి తందనాలాడుతూ కూర్చోవు!"

"శోభా!" కోపంగా అన్నాడు పీతాంబరం. "ఈ రోజులలో త్రాగడం గొప్ప డిగ్నిటీ! నువ్వూ, మీ నాన్న, నేనూ, యీ లోకంలో అంతా తాగేవాళ్లే! కావాలంటే అందర్నీ పరిశీలించు. అది కేవలం హాబీ మాత్రమే!"

"అవునవును. క్లబ్ డ్యాన్సర్ రీటాతో రాత్రింపగళ్ళు గుడ్డలు లేకుండా దొర్లడం కూడా హాబీయే కదూ!" కోపంగా అంది.

"శోభా, హద్దు మీరుతున్నావ్. నా ఆంతరంగిక విషయాలలో నీకు జోక్యం అనవసరం!" సిగరెట్ అంటిస్తూ అన్నాడు పీతాంబరం.

"గుడ్ స్పిరిట్! ఆ జ్ఞానం నీకు లేనందుకు విచారిస్తున్నాను. కాబట్టి ఇకనుండీ నీవు కూడా దయచేసి నా ఆంతరంగిక విషయాలలో జోక్యం కల్గించుకోకు" విసురుగా పల్కి ముందుకు నడవబోయింది శోభ.

"ఆగు. ఆ రమానంద్‌తో మాట్లాడటానికేనా వెళ్ళేది?" గర్జించాడు.

"కాదు. ఈ పీత మొహం పీతాంబరంతో కులకడానికి వెళుతున్నాను" ఫక్కున నవ్వుతూ అంది శోభ.

"శోభా, చివరిసారిగా చెబుతున్నాను—కాదు, నీ కాబోయే భర్తగా ఆజ్ఞాపిస్తున్నాను. ఆ రమానంద్‌తో

తిరగడం తగ్గించుకో'' అనునయంగా అన్నాడు పీతాంబరం.

''సారీ మామయ్యా! నేను ఆనంద్ ను పెళ్ళి చేసుకోవాలని నిశ్చయించుకున్నాను. దయచేసి నువ్వు ఇక యీ విషయంలో జోక్యం చేసుకోకు'' నిష్కర్షగా చెప్పింది శోభ.

''వాట్?'' అదిరిపడ్డాడు పీతాంబరం.

''శోభా! నువ్వు బాగా ఆలోచించే యీ మాట అంటున్నావా?''

''పూర్తిగా ఆలోచించుకొనే మాట్లాడుతున్నాను.''

''రమానంద్ ఉత్త దుర్మార్గుడు. వాడు ఎందర్ని వంచించి ఫీల్డ్ లో పైకి వచ్చాడో తెలుసా?''

''నాకన్నీ తెలుసు మామయ్యా! ఏది ఏమయినా నీ వంటి త్రాగుబోతు, స్త్రీ లోలుడుకన్నా ఆనంద్ వెయ్యిరెట్లు మెరుగు.''

''శోభా!'' అసహనంగా అరిచాడు పీతాంబరం.

''మీ అమ్మ చచ్చిపోయే ముందు చెప్పిన మాటలు ఒక్కసారి గుర్తుకు తెచ్చుకో శోభా! ఈరోజు నాకన్నా కొంచెం అందగాడు దొరికాడని నన్ను అలక్ష్యం చేసి వాడిని పెళ్ళి చేసుకుంటే మీ అమ్మ ఆత్మ సహించదు'' హెచ్చరించాడు.

''సారీ మామయ్యా, నా నిర్ణయానికి తిరుగు వుండదు. దయచేసి నామీద ఆశ వదులుకో.''

''ఆశ పడటమే గానీ, ఆశ వదులుకోవడమన్నది యీ పీతాంబరం జీవితంలో లేదు!'' కర్కశంగా నవ్వాడు.

''సరే, నీ ఇష్టం. ఆశ పడుతూనే వుండు. కాని మా విషయంలో జోక్యం చేసుకున్నావంటే మర్యాద దక్కదు.''

"ఏం చేస్తావేమిటిక్?" కోపంగా అడిగాడు.

"నీకు యీ ఇంటిలో స్థానం లేకుండా చేస్తాను. జాగ్రత్త! మర్యాదగా వున్నంతకాలమే మంచి రోజులు. ప్లీజ్ మైండ్ యిట్!"

"ఆల్ రైట్! వ్యవహారం ఇంతవరకు వచ్చిందన్న మాట! సరే చూస్తాను," అంటూ కోపంగా ముందుకు నడిచాడు పీతాంబరం.

3

పీతాంబరం మాధవరావుకు స్వయాన బావమరిది అవుతాడు. మాధవరావు భార్య, శోభకు పదేళ్ళ వయస్సు వచ్చేటప్పటికే చచ్చిపోయింది. లలిత మాధవరావు జీవితంలో ప్రవేశించిన తరువాతనే, మాధవరావుకు పరిశ్రమలో గిరాకి పెరిగింది.

స్వంత వూరులో జులాయిగా తిరుగుతున్న తమ్ముడు పీతాంబరాన్ని ఒక కొలిక్కి తీసుకురావాలనే దృక్పథంతోనే తనదగ్గరకు రప్పించుకొని భర్త చేతిక్రింద వుంచింది లలిత.

లలితకు తమ్ముడన్నా, కూతురు శోభ అన్నా తగని ప్రేమ. వాళ్ళిద్దరూ పెళ్ళి చేసుకొని చిలకా గోరింకల్లా తన కళ్ళముందే తిరుగుతుండాలన్నది ఆమె కోరిక. ఐతే ఆమె తన కోరిక తీరకుండానే యీ లోకం విడిచి వెళ్ళిపోయింది.

పరిశ్రమలో తరచు అనేకమంది కలుషిత వ్యక్తులు తారసపడుతూనే వున్నా, మాధవరావు మాత్రం చాలా వరకు తన జీవితాన్ని నిర్మలంగానే గడిపేవాడు. చెడు అలవాట్లు గానీ, దుష్ట తలపులు గానీ లేని మాధవరావు అంటే పరిశ్రమలో అంతా ప్రాణం ఇస్తారు.

బయట కులాసాగా తిరిగే మాధవరావుకు ఇంట్లో

మాత్రం మనశ్శాంతి కరువై పోతోంది.

భార్యకిచ్చిన మాటను నెరవేర్చుదామంటే, శోభ పీతాంబరాన్ని పెళ్ళి చేసుకోవడానికి ఇష్టపడటం లేదు. అందుకు శోభ చెప్పే కారణాలు కూడా సమంజసంగానే వుంటున్నాయి. అప్పటికీ పీతాంబరాన్ని దుర్వ్యసనాల నుండి దూరం చేయడానికి సదా ప్రయత్నిస్తూనే వుంటాడు. కానీ అక్క ఇచ్చిన చనువుతో అదుపు తప్పిన గుర్రంలా తయారయ్యాడు పీతాంబరం.

ఒక్క పీతాంబరం ప్రవర్తనకే మాధవరావు మనస్సు ఇంత అశాంతికి గురి కావడం లేదు.

ఆయన మనస్సుకు తమ్ముడు కళ్యాణరావు కూడా అశాంతినే కల్గిస్తున్నాడు.

పదేళ్ళ క్రితం అన్నీ వదులుకొని దేశాలు పట్టిపోయిన తమ్ముడు కళ్యాణరావు తిరిగివస్తే, ఆప్యాయంతో ఆదరించి దగ్గరకు తీసుకున్నాడు.

అయితే చివరకు ఆయన ఆప్యాయతే ఆయనకు శత్రువయింది.

ఏకులావచ్చిన కళ్యాణరావు, మాధవరావు అలసత్వంతో మేకు అయి కూర్చున్నాడు.

సదా పేకాటలో మునిగిపోయి డబ్బును నీళ్ళలా ఖర్చు బెడుతున్న కళ్యాణరావును చూసి మాధవరావు 'ఒరేయ్, డబ్బులను ఎందుకురా అలా తగలెడుతావ్?' అంటే 'నా అన్న డబ్బులను ఆ మాత్రం నేను ఖర్చు చేయగూడదా?' అంటాడు.

మాధవరావు కొంచం గట్టిగా మాట్లాడితే 'నీ తమ్ముడ్ని కదా, వాటా పంచిపెట్టి ఇచ్చేయ్!' అంటాడు.

ఇటు తమ్ముడు, అటు బావమరిది ప్రవర్తనతో లక్షలు సంపాదిస్తున్నా మాధవరావు మనసులో అశాంతి గూడు

కట్టుకొనే వుంటోంది.

ఈ బాధలన్నింటినీ మర్చిపోవడానికే ఆయన యీ వయసులో కూడా ఒక్క నిమిషం సమయాన్ని కూడా వృధా చేయకుండా షూటింగ్ లలో పాల్గొంటూ వుంటాడు.

4

ఉదయం ఎనిమిది గంటలయింది.

మాధవరావు తన పర్సనల్ రూంలో కూర్చొని డైరీ వ్రాసుకుంటున్నాడు.

ఆర్ముగం ఆ గదిలో పుస్తకాలన్నింటినీ దులిపి సర్దుతున్నాడు.

ఆ ఇంటిలో మాధవరావుకు పూర్తి ప్రశాంతతను చేకూర్చేది ఆర్ముగం ఒక్కడే!

మాధవరావుకు ఏ సమయంలో ఏదికావాలో ఆర్ముగానికి బాగా తెలుసు. ఏ నిర్మాతకు ఏ రోజున కాల్ షీట్ ఇచ్చినదీ, ఏ కాల్ షీట్ కు ఏ సమయంలో హాజరు కావలసిందీ ఆర్ముగానికి కంఠాపాఠంగా తెలుసు. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే మాధవరావుకు రెండో డైరీ ఆర్ముగం!

“ఆర్ముగం, పి. అండ్ జె. పిక్చర్స్ వారికి ఏ రోజున కాల్ షీట్ ఇచ్చాం?” అడిగాడు తల ఎత్తి మాధవరావు.

ఓ క్షణం ఆలోచించి, “యీ నెల ఇరవై ఆరవతారీకున సార్” ఠక్కున చెప్పేశాడు.

“కరెక్టు... కరెక్టు...” చిన్నగా తలవూపి డైరీలో వ్రాసుకోసాగాడు మాధవరావు.

అక్కడ అలుముకున్న ప్రశాంతతను ఛేదిస్తూ ‘కాల్ బెల్’ గణగణ మ్రోగింది.

“ఎస్ కమిన్!” అన్నాడు మాధవరావు, డైరీ డ్రాయర్ సొరుగులో పడేసి.

మరుక్షణంలో తలుపు తెరచుకొని పీతాంబరం లోపలకు

వచ్చాడు.

ఆర్ముగం కుర్చీ సరిచేసి "కూర్చోండి సార్!" అన్నాడు.

కుర్చీలో కూర్చుంటూ మాధవరావువైపు చూశాడు పీతాంబరం.

"ఏమిటి పీతాంబరం, పనిమీద వచ్చావు?" అడిగాడు మాధవరావు.

"బావా, యీమధ్య శోభ ప్రవర్తన ఏమీ బాగుండటం లేదు. మీరేమైనా గమనించారా?" అడిగాడు.

చిన్నగా నవ్వాడు మాధవరావు.

"ఇప్పుడేం జరిగింది పీతాంబరం?"

"నేనేం చెప్పను? కన్నకూతురు కాలుజారకముందే జాగ్రత్తపడాలి మీరు."

"పీతాంబరం! శోభ అలాంటి పిల్లకాదోయ్! అయినా ఇప్పుడు అంతమాట వాడవలసిన అవసరం ఏమొచ్చింది?"

"ఆ రమానంద్ లేడూ? వాడితో శోభ ఒకటే తిరుగుడు తిరుగుతోంది. బీచ్‌లో, పార్కులో, సినిమా హాల్స్‌లో ఎక్కడచూసినా వాళ్ళే కనబడుతున్నారు. శోభ ఇలా తిరగడం సహించరాని విషయం!" కోపంగా అన్నాడు.

"ఓ, అదా!" చిన్నగా నవ్వాడు మాధవరావు.

"చూడు పీతాంబరం! శోభ నాకు అంతా చెప్పింది. తను రమానంద్‌ను మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమిస్తున్నదట! నేను రమానంద్‌ను పిలిచి అడిగాను. అతనుకూడా శోభను మనసారా ప్రేమిస్తున్నట్లు చెప్పాడు. నీకు తెలుసుకదా, రమానంద్ చాలా మంచివాడు. అంతేగాక ఫీల్డ్‌లో మంచి ఫ్యూచర్ గలవాడు. అందుకే నేనేమీ అభ్యంతరం పెట్టలేకపోయాను."

మాధవరావు మాటలకు అదిరిపడ్డాడు పీతాంబరం.

అతనిలో కోపం సెగలు కక్కింది.

"బావా!" విసురుగా అరిచాడు.

ఏమిటన్నట్లు చూశాడు మాధవరావు.

"అక్కయ్య మరణించేముందు, ఏమన్నదో గుర్తున్నదా?"

"ఆఁ. గుర్తున్నది!"

"ఏమిటి, మీకు గుర్తున్న విషయం?" విసురుగా అడిగాడు పీతాంబరం.

"శోభను నీకిచ్చి పెళ్ళి చేయమన్నది" నవ్వుతూ అన్నాడు మాధవరావు.

"మరి మీరు చేస్తున్నదేమిటి? వయసులోవున్న అమ్మాయికి బుద్ధిలేకపోతే, మీకయినా జ్ఞాపకం వుండొద్దూ?" గర్జించాడు.

"పీతాంబరం, మీ అక్కయ్య మరణించేటప్పటికి నీకు పదహారేళ్ళు మాత్రమే! ఇప్పుడు పాతికేళ్ళు వచ్చాయి. అలాగే నీకు అప్పుడులేని వ్యసనాలు ఇప్పుడు చాలా వచ్చాయి. నిన్ను ఒక త్రాగుబోతుగా మీ అక్కయ్య ఆ రోజే వూహించి వుంటే శోభను నీకిచ్చి పెళ్ళి చేయవద్దని మాట తీసుకొని వుండేది."

"అయితే... అయితే... ఇప్పుడు మీరేమంటారు?" గొంతు వణికింది కోపంతో.

"ఏమీ అనడంలేదు. ఈ విషయంలో శోభకు పూర్తి స్వాతంత్ర్యాన్ని ఇచ్చాను. శోభ ఇష్టానికి విరుద్ధంగా ప్రవర్తించలేను."

"అయితే శోభను నాకిచ్చి పెళ్ళి చేయరన్న మాట!" అసహనంగా అడిగాడు పీతాంబరం.

"లేదు. అంతేకాదు, యీ విషయంలో శోభ ఇష్టమే నా ఇష్టం కూడా!" స్పష్టంగా చెప్పాడు మాధవరావు.

"అన్యాయం! మీరు ఇలా చేస్తారని నేను అనుకోలేదు. శోభను నేను పెళ్ళి చేసుకోకపోతే మా అక్కయ్య ఆత్మ శాంతించదు. అక్కయ్య ఆత్మ క్షోభిల్లడం నేను సహించలేను."

"చచ్చిపోయిన వారి ఆత్మలకోసం బ్రతికివున్న వారి మనసులను క్షోభపెట్టలేము. శోభను నీకు ఇచ్చి పెళ్ళి చేయడం కలలోగూడా జరగని పని. ఇక ఆ ప్రసక్తి నా దగ్గర తీసుకురావద్దు. నీకు ఇష్టమైతే మరో అమ్మాయిని చూస్తా. హాయిగా పెళ్ళిచేసుకో. లేదా ఆ క్లబ్‌లోని రీటానే వుంచుకో. నీ పేరన మీ అక్క వుండగానే లక్ష రూపాయలు బాంక్‌లో వేశాను కదా! ఇక ఆ లక్ష రూపాయలు నీవే! వాటిని పొదుపుగా వాడుకుంటావో, నీళ్ళలా ఖర్చుబెట్టుకుంటావో నీ ఇష్టం!" గంభీరంగా చెప్పాడు మాధవరావు.

కోపంతో కంపించిపోయాడు పీతాంబరం.

"హుం. లక్ష రూపాయలు! ముష్టి లక్ష రూపాయలు ఎన్నాళ్ళు వస్తాయి, ఎందుకు పనికి వస్తాయి? అయినా ఇంటిలో చెట్టంత బావమరిదిని పెట్టుకొని, పరాయి మగ వాడికి లక్షల కట్నంతో మీ కూతుర్ని ఎలా ఇస్తారో నేనూ చూస్తా! ఎన్ని అవాంతరాలు వచ్చినా, ఎంత సాహసం చేసి అయినా సరే, శోభను నేను పెళ్ళి చేసుకొని తీరతాను. మా అక్క ఆత్మకు శాంతి కలిగించి తీరతాను" ఉద్రేకంగా పల్కాడు.

మాధవరావు కూడా ఉగ్రరూపం దాల్చాడు.

"ఒరేయ్ పీతాంబరం! నా మాటంటే మాటే! నా బొందిలో ప్రాణముండగా శోభను నువ్వు పెళ్ళి చేసుకోలేవు. గుర్తుంచుకో. మళ్ళీ నీ ముఖం నాకు చూపించకు. గెటవుట్!" గర్జించాడు.

"ఆల్ రైట్! ఆ బొందిలో ప్రాణం ఎంత కాలం వుంటుందో నేనూ చూస్తాను!" నిర్లక్ష్యంగా అంటూ బయటకు వెళ్ళిపోయాడు పీతాంబరం.

"ప్చ్! మొండి వెధవ!" కుర్చీలో నీరసంగా జారగిల పడ్డాడు మాధవరావు.

"సార్, కాఫీ తీసుకోండి" ఆర్ముగం కప్పు అదించాడు వినయంగా.

"గుడ్" తృప్తిగా ఆర్ముగం వైపు చూస్తూ కప్పు అందుకున్నాడు మాధవరావు.

5

"ఆర్ముగం, ఈ రోజు ప్రోగ్రాం ఏమిటి?" సిగరెట్ వెలిగించుకుంటూ అడిగాడు మాధవరావు.

"నవతా ఆర్ట్సు వారికి యీ రెండు రోజులూ కాల్ షీట్స్ ఇచ్చాం సార్. చిత్రీకరణ మొదలయార్ స్టుడియో రెండవ ఫ్లోర్‌లో జరుగుతుంది. మనం మరో అరగంటలో అక్కడ వుండాలి" చెప్పాడు ఆర్ముగం.

"ఆల్ రైట్, ఆ స్క్రిప్టు ఒకసారి ఇచ్చి నువు కారు బయటకు తీసుకురా!" కోటు అందుకుంటూ అన్నాడు మాధవరావు.

"అలాగే సార్!" అంటూ స్క్రిప్టు అందించి బయటకు నడిచాడు ఆర్ముగం.

మరో అయిదు నిమిషాలలో కారు హారన్ విన్పించగానే, గబగబ ముందుకు నడిచాడు మాధవరావు.

డోర్ తెరచుకొని కారులోకి ఎక్కబోతూండగా ఎక్కడినుండో పరుగు పరుగున వచ్చాడు కళ్యాణరావు.

"అన్నయ్యా, అర్జంటుగా ఓ అయిదువేలు కావాలి!" అడిగాడు గోముగా.

కోపంగా చూసాడు మాధవరావు.

"అయిదువేలా? డబ్బంటే మన తోటలో పెరిగే గడ్డి అనుకున్నావా? ఎప్పటికప్పుడు కోస్తుంటే మళ్ళీ పెరగ డానికి?"

"ఛ! అంత నీచంగా నేను ఎప్పుడూ భావించను అన్నయ్యా! మన ఇంట్లో డబ్బు గడ్డి కాదు, కల్పవృక్షం! ఎంత తీసుకున్నా అది తరగదు. నాకు బాగా తెలుసు ఆ విషయం."

"ఒరేయ్, నీ దేశాటనంలో అన్ని వ్యసనాలతోబాటు, మాటలు కూడా నేర్చావు. ఎందుకురా దండగ! మనిషి అన్న వాడికి ఒకసారి చెబితే జ్ఞానం వుండాలి."

" 'మనిషి' వున్నంతకాలం నేను మనిషిని కాదు అన్నయ్యా! నువ్వు ఎన్నయినా తిట్టు. నాకేం ఫర్వాలేదు. కానీ తిట్టిన వెంటనే అయిదువేలకు చెక్ ఇచ్చేయ్! మళ్ళీ మాట్లాడను."

"అయిదువేలకు కాదుగదా, అయిదు రూపాయలకు గూడా చెక్ ఇవ్వను. అయినా మొన్ననేగా అయిదు వేలు తీసుకున్నావ్?" నిరసనగా చూస్తూ అన్నాడు మాధవరావు.

"డియర్ బ్రదర్, అధిక ధరలతో అలమటించి పోతున్న యీ రోజులలో అయిదువేలు ఎన్నాళ్ళు వస్తాయి, ఏం సరిపోతాయి? నువ్వే చెప్పు?"

"నీకెలా సరిపోతాయిరా! అయిదువేలు కాదు, యాభై వేలు అయినా పేకాటలో అయిదు నిమిషాలు కూడా రావు."

"సారీ బ్రదర్, పేకాట మానేశాను గదా! మంచి బిజినెస్ స్టార్ట్ చేద్దామని చూస్తున్నాను. ఈ ఒక్క

సారికి అయిదు వేలు ఇవ్వు. మళ్ళీ నెల రోజుల వరకు అడగను.''

''నో. నువ్వు ప్రతిసారీ పాడే పాటే యీ రోజూ పాడుతున్నావ్. నువ్వు అరిచి గగ్గోలు పెట్టినా డబ్బులు ఇవ్వను'' లోపల కూర్చుంటూ అన్నాడు మాధవరావు.

''ఆల్ రైట్, నాకు రావలసిన డబ్బుల కోసం నిన్ను ప్రతిమాలడం దేనికి? నా ఆస్తి నాకు పంచిపెట్టి ఇవ్వు. మళ్ళీ నిన్ను అడగను.'''

కారు డోర్ తీసుకొని విసురుగా బయటకు దూకాడు మాధవరావు.

''ఏమిటీ, నీకు ఆస్తి పంచాలా? ఈ ఆస్తి పిత్రార్జితం కాదు. నా కష్టార్జితం! మళ్ళీ యీ సారి వాటా అన్నావంటే, యీ ఇంట్లోంచి బయటకు గెంటేస్తాను'' గర్జించాడు.

''నన్ను ఇంట్లోంచి గెంటేస్తావా? అది నీవల్ల కాదు బ్రదర్! నీ తదనంతరం యీ ఆస్తిలో నీ కూతురుకెంత హక్కుందో, నాకూ అంతే హక్కు వుంటుంది.''

''ఒరేయ్, నేనంత పిచ్చివాడ్ని కాదురా! నా బొందిలో ప్రాణమున్నంతవరకు నీకు రూపాయి ఇవ్వను. ఆ తరువాత పైసా రానివ్వను'' కోపంగా అని మళ్ళీ కారులో కూర్చొని డోర్‌ను బలంగా మూశాడు.

''ఆర్ముగం, కారును త్వరగా నడుపు'' తల పట్టుకొని సీటుకు జారగిలపడుతూ అరిచాడు మాధవరావు.

కారు ఆవరణ దాటి వేగంగా దూసుకు పోయింది.

6

మూడు సంవత్సరాల అపరాధ పరిశోధన పుస్తకాలను ముందేసుకొని బట్టీ పట్టేస్తున్నాడు అసిస్టెంట్ పార్వతీశం.

అయిదేళ్ళుగా కాలేజీ చదువుతోబాటు అనేక డిటెక్టివ్ పుస్తకాలు కంఠాపాఠంగా నెమరేసి శవ సాహిత్యంలో అపార జ్ఞానాన్ని సంపాదించిన పార్వతీశం, తన పట్టాకు తగిన వుద్యోగం ప్రభుత్వం చూపించలేక పోయేసరికి, కనీసం శవపరిజ్ఞానాన్ని అయినా సద్వినియోగం చేద్దామని డిటెక్టివ్ గిరీశం దగ్గర అసిస్టెంట్ గా చేరాడు.

గిరీశం దగ్గర అసిస్టెంట్ గా చేరిన లగాయితూ, తన ప్రతిభను భారతావనికి చాటడానికి తగిన అవకాశం రాలేదే, అని విచారిస్తూ కసిగా పుస్తకాలను రంగరించి 'కాకా' వాడి టీ లో కలిపేసుకొని త్రాగేస్తున్నాడు.

ఇంత పెద్ద మద్రాస్ నగరంలో కనీసం రోజుకొక హత్య కూడా జరగటం లేదా, అని బోల్డు బాధ పడి పోతాడు పార్వతీశం.

ప్రజలలో ఇంత నీతి నిజాయితీలు, శాంతస్వభావం ఎందుకింత బాగా పెరిగిపోతున్నాయో కూడా, అతగాడికి అర్థంగాని ప్రశ్నలలో ఒకటి!

ప్రతి రోజూ ఎక్కడైనా హత్యలు, దొంగతనాలు జరిగాయేమోనని తెలుసుకోవడానికి అన్ని పోలీస్ స్టేషన్లకు ఫోన్ చేయడం అతని డ్యూటీలో ఒకటి!

మంచి హత్యా సన్నివేశంలో గాఢంగా లీనమైవున్న పార్వతీశం ధమధమ మంటూ పెద్ద శబ్దం విన్పించేసరికి ఉలిక్కిపడి స్టూలు మీదనుండి లేచాడు.

కారు డోర్ గట్టిగా తెరచి మూసిన శబ్దం విన్పించేసరికి కంగారుగా బయటకు పరిగెత్తాడు పార్వతీశం.

డొక్కు డాడ్జి కారులోనుండి అతికష్టంగా దిగిన దిగ్రేట్ డిటెక్టివ్ గిరీశం, టర్కీటవల్ తో చెమటను తుడుచుకుంటూ లోపలకు ప్రవేశించాడు భారంగా.

గురువును ఆ స్థితిలో చూసేటప్పటికి పార్వతీశానికి చాలా ముచ్చటేసింది.

"వాట్ గురూగారూ! చాలా శ్రమపడినట్లున్నారు. ఎక్కడన్నా హత్యా, దొంగతనమా?" సంతోషంగా అడిగాడు.

అసిస్టెంట్ వైపు కోపంగా చూశాడు గిరీశం.

"ఓరి నీ డిటెక్షన్ కూలా! నా దగ్గరవుండి నీవు నేర్చుకొనే పరిశోధన యిదా?"

"తప్పయిపోయింది గురూ! ఏం జరిగింది?" కంగారుగా అడిగాడు పార్వతీశం.

"హత్య జరగలేదు, దొంగతనం జరగలేదు. ఘెరావ్ జరిగిందయ్యా, ఘెరావ్!" కుర్చీలో కూలబడుతూ అన్నాడు గిరీశం.

"వాట్? ఘెరావా? ఎవరిని? మిమ్మల్నే? ఎక్కడ గురూ? ఆడవాళ్ళు చేశారా, మగవాళ్ళు చేశారా?" కుతూహలంగా గడగడ అడిగేశాడు పార్వతీశం.

అరికాలి మంట నెత్తికెక్కింది గిరీశానికి.

"నీ తలకాయ్! మన డొక్కు డాడ్జి కారు నన్ను ఘెరావ్ చేసింది. అప్పటికీ అష్టకష్టాలుపడి దాని ఘెరావ్ నుండి తప్పించుకోనేసరికి, నాలుగుచోట్ల గీసుకుపోయింది గూడా!" ఆపసోపాలు పడుతూ చెప్పాడు గిరీశం.

ఆ అవతారంలో గిరీశాన్ని చూస్తున్న పార్వతీశానికి నవ్వాగలేదు.

పకపక, పకపక విడవకుండా నవ్వాడు.

పిచ్చిపట్టినట్లు నవ్వుతున్న పార్వతీశాన్ని చూడగానే గిరీశానికి కడుపులో మండింది.

"స్టాపిట్!" గర్జించాడు గిరీశం.

ఉలిక్కిపడి సర్దుకుని కూర్చుండిపోయాడు పార్వతీశం.

"మిస్టర్ పార్వతీశం! నేను డిటెక్టివ్‌ను. నువు అసిస్టెంటువు. అవునా?" గంభీరంగా అడిగాడు గిరీశం.

"అవును సార్!" అటెంక్షన్‌లో నిలబడి చెప్పాడు పార్వతీశం.

"కరెక్టు. వెంటనే ఫోన్ చేసిచెప్పు?"

"ఎవరితో సార్?"

"ఫిట్‌వెల్ ఆటో మొబైల్స్‌కు."

"ఏమని సార్?"

"మన డాడ్జి కారు డోర్ వెడల్పు చేయమని" గట్టిగా కసిరాడు.

"ఎస్సార్!" గబగబ ఫోన్ ముందుకు లాక్కున్నాడు పార్వతీశం.

గిరీశం కుర్చీలో యిబ్బందిగా కదిలాడు. టేబుల్ మీద పుస్తకాలన్నీ సర్ది, ఆ రోజు పేపరు అందుకున్నాడు.

ఫోన్ క్రెడిల్ చేసి "చెప్పాను సార్!" అన్నాడు పార్వతీశం.

"ఏమన్నారు?"

"మరో పదినిమిషాలలో వచ్చి, మీ కొలతలు తీసుకొని కారును తీసుకెళతామన్నారు."

"వెరీగుడ్!" సిగరెట్ వెలిగిస్తూ అన్నాడు.

"సార్!" పిలిచాడు పార్వతీశం.

"ఏమిటి?" పేపరులోంచి తల పైకెత్తి అడిగాడు గిరీశం.

"డిటెక్టివ్ నవలలో డిటెక్టివ్‌లంతా శవాలను చూడగానే హత్యో, ఆత్మహత్యో చెప్పేస్తారు. అది ఎలాసార్?" అడిగాడు పార్వతీశం.

"అది హత్యఅయినదీ, ఆత్మహత్య అయినదీ ఆ నవల వ్రాసేవాళ్ళకు ముందే తెలిసి వుంటుంది కాబట్టి, డిటెక్టివ్

టక్కున చెప్పేస్తాడు. అందులో పెద్ద గొప్పఏమీ లేదు"
తేలికగా చెప్పాడు గిరీశం.

"అలాగా సార్!" అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ పార్వతీశం.

"ఇదిగో పార్వతీశం, ఈ రోజు పట్నంలో ఎక్కడైనా హత్యలు జరిగాయేమోనని వాకబు చేశావా?" ప్రశ్నించాడు గిరీశం.

"చేశాను సార్! ఎవర్నీ ఎవరూ చంపలేదు సార్? చాలా అన్యాయంగా వుంది దేశం!" చిన్నగా నిట్టూర్చాడు పార్వతీశం.

"కలికాలం పార్వతీశం, కలికాలం!" జతగా నిట్టూర్చాడు గిరీశం.

అంతలో బయట ఏదో వాహనం ఆగిన శబ్దం వినిపించింది.

"ఫియట్ వెల్ ఆటో మొబైల్స్ వాళ్ళు వచ్చేసినట్లున్నారు సార్."

"కాదు పోలీస్ జీప్ వచ్చింది. బహుశా ఇన్స్పెక్టర్ చిదంబరం కూడా వచ్చివుంటాడు" చెప్పాడు గిరీశం.

కిటికీ తలుపు తెరచి బయటకు చూసిన పార్వతీశం నిజంగానే ఆశ్చర్యపోయాడు.

బయట పోలీస్ జీప్ ఆగివుంది. ఇన్స్పెక్టర్ చిదంబరం కంగారుగా లోపలకు వస్తున్నాడు.

ఆశ్చర్యంగా గిరీశంవైపు చూశాడు పార్వతీశం.

"గురూ, ఆ వాహనం ఫియట్ వెల్ ఆటో మొబైల్స్ వాళ్ళది కాదని పోలీస్ జీప్ అని ఎలా కనిపెట్టారు?" అడిగాడు కుతూహలంగా.

గర్వంగా నవ్వాడు గిరీశం.

"చూడు, డియర్ శిష్యా! అదే మన డిటెక్షన్లో

స్పెషాలిటీ! అది నీకు క్రమేపీ అర్థమయ్యేటట్లు చెబు తాను. ఒక్కసారే డిటెక్షన్ నేర్పకూడదు'' సిగరెట్ పెట్టె అందుకుంటూ అన్నాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ చిదంబరం గబగబ లోపలకు ప్రవే శించాడు.

''అబ్బబ్బ! గిరీశం, తెల్లవారి లేవగానే ఎలాంటి కబురు వినవలసి వచ్చిందయ్యా!'' కుర్చీలో కూలబడుతూ అన్నాడు చిదంబరం.

''ఏమిటది చిదంబరం? పరగడుపున ఎవడన్నా పోయాడా?'' అడిగాడు గిరీశం.

''అవును. కోడంబాకంలో ఓ హత్య జరిగిందని ఫోనొచ్చింది.''

''నిజంగా? హత్యా''' ఎగిరి గంతేశాడు పార్వతీశం.

''శిష్యా, చిదంబరానికో చిక్కని కాఫీ తీసుకురా!'' ఆనందంగా చెప్పాడు గిరీశం.

డిటెక్టివ్‌ల సంతోషాన్ని చూస్తుంటే ఒళ్ళు మండింది చిదంబరానికి.

''ఇదిగో, ఎవడన్నా ఛస్తే మీకెందుకంత సంతోషం?''

''సంతోషించక ఏడవమంటావా? అయినా పుట్టిన ప్రతివాడు చావక మానడు. ఆ చచ్చేవాడు మన బుర్రలకు ఇంత పదును పెట్టేటట్లు ఛస్తే, యీ విషయాలలో స్పెష లైజ్ చేసిన యీ బుర్రలకు కాస్త తిండయినా దొరుకు తుంది,'' బొజ్జ సవరించుకుంటూ అన్నాడు గిరీశం.

''ఇంతకీ ఎవరు గురూ, ప్రొద్దున్నే పుణ్యం కట్టుకుంది?'' కాఫీ కప్పు అందిస్తూ ఆత్రంగా అడిగాడు పార్వతీశం.

''ప్రఖ్యాత క్యారెక్టర్ యాక్టర్ మాధవరావు!'' కాఫీ త్రాగుతూ చెప్పాడు చిదంబరం.

డిటెక్టివ్ లిద్దరూ అదిరిపడ్డారు.

"వాట్ మాధవరావా? ఆయన పాపం చాలా మంచి వాడు. ఆయనను ఎవరు హత్యచేశారోయ్?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు గిరీశం.

"ఆ విషయం తెలిస్తే నీ దగ్గరకు రావడం దేనికి? నువ్వే తేల్చాలి ఆ హంతకుడిని" కసురుతూ అన్నాడు చిదంబరం.

గిరీశం ఒక్కక్షణం ఆలోచనలో పడ్డాడు.

త్వరగా బయల్దేరమన్నట్లుగా పార్వతీశం, గిరీశంవైపు ఆత్రంగా చూశాడు.

"సరే పద చిదంబరం. మాధవరావు నా అభిమాన నటుడు. కనీసం అందుకోసమయినా యీ కేసును పరిశోధిస్తాను" కుర్చీలోంచి భారంగా లేస్తూ అన్నాడు గిరీశం.

కుర్చీలోంచి లేవలేకపోతున్న గిరీశానికి, చేయూతనిచ్చి నిలబెట్టాడు పార్వతీశం.

పార్వతీశం సహాయంతో జీప్ ఎక్కడానికి అయిదు నిమిషాలు పట్టింది గిరీశానికి.

"గిరీశం ఆ లావు తగ్గడానికి ఏమైనా మందులు వాడకూడదూ?" అడిగాడు చిదంబరం.

"లాభంలేదు చిదంబరం. మందులు వాడబట్టే ఇంత లావయ్యాను. అలా కాదని, నేనూ, పార్వతీశం ఎక్సర్‌సైజులు చేస్తున్నాం."

"పార్వతీశం ఎందుకూ?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు చిదంబరం.

"మరీ బక్కసన్నాసి! కొంచం లావు అవుతాడని" వాసంలా వున్న పార్వతీశాన్ని చూస్తూ అన్నాడు గిరీశం.

జీప్ కోడంబాకంవైపు పరుగుదీసింది.

7

జీప్ మాధవ్ మాన్షన్ ముందాగింది.

అప్పటికే అక్కడ జనం బాగా గుమికూడివున్నారు. లోపలకు దూసుకుపోబోతున్న జనాన్ని అదుపు చేయలేక పోతున్నారు పోలీసులు. అడపాదడపా లాఠీలను ఉపయోగిస్తున్నారు.

"ఏడుకొండలూ!" అరిచాడు జీప్‌లోనుండి చిదంబరం.

"ఎస్సార్ వస్తున్నా" అంటూ హడావుడిగా వచ్చి ఎటెంషన్‌లో సెల్యూట్ కొట్టి నిలబడ్డాడు హెడ్ కానిస్టేబుల్ ఏడుకొండలు.

"లోపలకు ఎవరన్నా వెళ్ళారా?" అడిగాడు.

"ప్రఖ్యాత హీరో రమానంద్ గారు మేం ఎంత చెబుతున్నా విన్పించుకోకుండా లోపలకు వెళ్ళారు సార్" భయపడుతూ చెప్పాడు ఏడుకొండలు.

"ఆల్ రైట్! ఇంకెవర్నీ లోపలకు రానివ్వకు" అంటూ డిటెక్టివ్‌లతో ముందుకు నడిచాడు చిదంబరం.

ఏడుకొండలు లాఠీని గాలిలో త్రిప్పుతూ అధికారులకు దారి చేశాడు.

ముగ్గురూ సరాసరి మేడమీద హత్య జరిగిన గదిలోకి ప్రవేశించారు.

అక్కడి దృశ్యాన్ని చూసి అదిరిపోయాడు పార్వతీశం.

మాధవరావు శవం నేలమీద వెల్లకిలా పడివుంది. దుస్తులు అస్తవ్యస్తంగా చెదిరిపోయి వున్నాయి. శవం క్రింద పడివున్న పొజిషన్ చూస్తే, హంతకుడు హతుడ్ని నిలబడి వున్నప్పుడు కత్తితో గుండెలలో బలంగా పొడిచి వుంటాడని గ్రహించడానికి అవకాశం వుంది. హతుడు క్రిందపడిపోయిన తరువాత గిలగిల కొట్టుకుంటూ ప్రాణం విడిచినట్లు స్పష్టంగా కన్పిస్తోంది.

హతుని కుడిచేయి కత్తిపిడిని బలంగా పట్టుకొనివుంది. గుండెలలో దిగిన బాకును బయటకులాగి వేయాలని హతుడు చేసిన విశ్వప్రయత్నం స్పష్టంగా ముఖంలో కనబడుతూంది. ఆ ప్రయత్నంలో హతుడు కొంత విజయం సాధించాడు కూడా! గుండెలలో దిగిన కత్తి షుమారు ఒక అంగుళం పైకి లాగబడివుంది.

అసిస్టెంట్ డిటెక్టివ్ పార్వతీశం ఆ గది నొకసారి పూర్తిగా పరిశీలించాడు.

ఎయిర్ కండిషన్ చేయబడిన ఆ విశాలమైన గదిలో పెద్ద ఫోంబెడ్, ఓ రెండు సోఫాలు అమర్చి వున్నాయి. గది గోడలనిండా మాధవరావు ఛాయాచిత్రాలే వివిధ భంగిమలలో అలంకరింపబడి వున్నాయి. శవం మంచానికి గజం దూరంలో పడివుంది.

శవంవైపు మరోసారి పరిశీలనగా చూశాడు గిరీశం.

మాధవరావు నైట్ డ్రస్ తొడుక్కొని వున్నాడు. హత్యాయుధం అక్కడే వుండటంతో పరిశోధన తేలికగా సాగవచ్చునని భావించాడు.

శవం చుట్టూవున్న పరిసరాల్ని సునిశితంగా పరిశీలించాడు గిరీశం. అనుమానించదగిన విశేషాలేమీ కనబడలేదు. హతుని ఎడమచేయి పిడికిలి మాత్రం గట్టిగా మూసి వుంది.

"విత్ యువర్ పర్మిషన్ చిదంబరం!" అంటూ గిరీశం బలవంతంగా ఆ పిడికిలిని తెరిచాడు.

చేతిలో ఒక చిన్న రాగి బిళ్ళ మెరుస్తోంది.

ఆ బిళ్ళను జాగ్రత్తగా తీసుకొని పరిశీలించాడు. అది ఆంజనేయస్వామి బొమ్మవున్న బిళ్ళ! సాధారణంగా చాలామంది ఆ బిళ్ళను మెళ్ళో ధరిస్తూ వుంటారు. ఆ బిళ్ళకు సంబంధించిన తాడు వుంటుందేమోనని పరిశో

ధించారు. ఎక్కడా కనబడలేదు.

"ఈ బిళ్ళ అతని చేతిలోకి ఎలా వచ్చిందంటావు గిరీశం?" అడిగాడు చిదంబరం.

"బహుశా యీ రాగిబిళ్ళను హంతకుడు ధరించి వుండ వచ్చును. హతునికి హంతకుడికి జరిగిన పెనుగులాటలో హంతకుడికి చెందిన యీ రాగిబిళ్ళ హతుని పిడికిలిలో చిక్కి వుండవచ్చును.

"హమ్మయ్య! ఇక హంతకుడు దొరికినట్లేగా!" చిన్నగా నిట్టూర్చాడు పార్వతీశం.

ఆశ్చర్యంగా చూశాడు చిదంబరం.

"అంతేగా గురూ! ఆ రాగిబిళ్ళ ఎవరిదో కనుక్కుంటే హంతకుడు దొరికినట్లేగా!"

"శిష్యా! హంతకుడు నీ అంత తెలివితక్కువ వాడు కాదు" కసిరాడు గిరీశం.

శవాన్ని కొంచం ప్రక్కకు తిప్పాడు చిదంబరం.

గిరీశం కళ్ళు తళతళ మెరిశాయి. చటుక్కున ముందుకు వంగాడు.

శవం క్రింద ఒక కాల్చిపడేసిన సిగరెట్ పీకను జాగ్రత్తగా కర్చీఫుతో పైకితీశాడు.

"గురూ, అది ఏ బ్రాండ్ ది?" అప్పుడే మేల్కొంటున్న పార్వతీశం డిటెక్షన్ మైండ్ టక్కున అడిగింది.

"పనామా! నోట్ చేసుకో" చెప్పాడు గిరీశం.

చిదంబరం కూడా నోట్ చేసుకున్నాడు.

సిగరెట్ పీకకు అంటిన మట్టి రాలకుండా జాగ్రత్తగా తన కోటు జేబులోకి కర్చీఫుతో సహా నెట్టేశాడు గిరీశం.

"ఇప్పటికి రెండు!" అన్నాడు తృప్తిగా చిదంబరం.

"అవును. బహుశా హంతకుడు దొరకడానికి ఈ రెండు ఆధారాలు చాలు. హత్యాయుధం ఇక్కడేవుంది కాబట్టి

వేలిముద్రలు కూడా దొరుకుతాయేమో చూద్దాం!" బాండ్ ఫోజ్ కొడుతూ అన్నాడు గిరీశం.

ఇనస్పెక్టర్ సిబ్బందిని పిలవగానే, అంతా హుటాహుటిన రంగంలోకి ప్రవేశించారు.

వేలిముద్రల నిపుణుడు కత్తిపిడిమీద, ఇంకా పరిసరాలలో ఎవరివైన వేలిముద్రలు వుంటాయేమోనని పరిశోధించసాగాడు. పోలీస్ డాక్టర్ హతుని గుండెలలో దిగిన కత్తిని పైకిలాగి దానిపొడవు కొలుచుకొని నోట్ చేసుకున్నాడు. ఆ తరువాత హతుని రక్తాన్ని కొద్దిగా ఒక గ్లాసు ప్లేట్ పై తీసుకొని మరణం ఎప్పుడు సంభవించిందో పరిశీలించసాగాడు. ఫోటోగ్రాఫర్లు శవాన్ని, హత్యా ప్రదేశాన్ని వివిధ కోణాలలో ఫోటోలు తీయడంలో మునిగిపోయారు.

"పద. ఈ ఇంట్లో వాళ్ళని పరిచయం చేద్దుగాని!" ముందుకు నడిచాడు గిరీశం.

ముగ్గురూ మెయిన్ హాలులోకి వచ్చారు.

అధికారులను చూడగానే, హాలులో కూర్చొనివున్న వారందరూ, ఒక్కసారిగా నిలబడ్డారు.

ఇనస్పెక్టర్ చిదంబరం అందర్నీ డిటెక్టివ్ కు పరిచయం చేయసాగాడు.

"ఈయనపేరు కళ్యాణరావు. హతుడు మాధవరావు గారికి స్వయానా తమ్ముడవుతాడు.

"వీరిపేరు పీతాంబరం. మాధవరావుగారి బావమరిది. ఒకటి రెండుసార్లు పర్మిట్ లేకుండా లిక్కర్ సేవించి వుండగా అరెస్ట్ చేశాం. మాధవరావుగారే బెయిల్ యిచ్చి విడిపించారు."

నల్లగా మాడిపోయివున్న పీతాంబరం మొహంచూసి చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు పార్వతీశం.

మరో సోఫాదగ్గర నిలబడివున్న యువతీయువకుల దగ్గరకు నడిచాడు.

"ఈమె పేరు శోభారాణి. మాధవరావుగారి ఏకైక కుమార్తె. ఆయన మరణం ప్రస్తుతం వీరికే తీరని లోటు.

"ఇక వీరు నీకు తెలిసినవారే! హీరో రమానంద్! మాధవరావుగారంటే వీరికి అభిమానం. వీరంటే మాధవ రావుగారికి వాత్సల్యం."

పరిచయ నమస్కారాలకు ప్రతినమస్కారాలు చేసి మరికొంచం ముందుకు నడిచారు డిటెక్టివ్‌లు.

చేతులు కట్టుకొని విచారంగా నిలబడివున్న వ్యక్తిని చూపిస్తూ, "ఇతను మాధవరావుగారి పర్సనల్ బోయ్. పేరు ఆర్ముగం. చాలా మంచివాడు, నమ్మకస్థుడు అని పేరు వుంది" చెప్పాడు.

అందరి పరిచయాలు పూర్తవ్వగానే ఒక సోఫాలో కూర్చొని అందర్నీ కూర్చోమని సైగచేశాడు డిటెక్టివ్ గిరీశం.

అంతా తమతమ స్థానాలలో కూర్చొన్నారు.

వేలిముద్రల నిపుణుడు వచ్చి కత్తి పిడిమీద ఇద్దరు వ్యక్తుల వేలిముద్రలు లభించినట్లు చెప్పాడు.

"రాత్రి యీ ఇంట్లో వున్నది ఎవరెవరు?" అందరివైపు చూస్తూ అడిగాడు గిరీశం.

"రమానంద్‌బాబుగారు తప్ప మిగిలిన వారందరం ఇక్కడే వున్నాం సార్!" ఆర్ముగం చెప్పాడు.

"ఆల్ రైట్ మిష్టర్ వేలాయుధం, ఆ నలుగురి వేలి ముద్రలు కూడా తీసుకొని పరిశీలించండి" చెప్పాడు గిరీశం.

వేలాయుధం శోభ, ఆర్ముగం, పీతాంబరం, కళ్యాణ రావుల వేలిముద్రలు తీసుకొని మరో గదిలోకి నడిచాడు.

శోభారాణివైపు చూశాడు పార్వతీశం. ఏడ్చిఏడ్చి

శోకదేవతలా వున్న శోభవైపు చూడగానే కడుపు తరుక్కుపోయింది.

"గురూ, ప్రశ్నలడగనా?" హుషారుగా అడిగాడు పార్వతీశం.

"నువ్వొద్దు! నేనే అడుగుతాను. నువ్వు జాగ్రత్తగా నోట్ చేసుకో" అంటూ శోభారాణివైపు తిరిగి ప్రశ్నలు అడగసాగాడు.

"చూడమ్మా శోభా! మీరంటే మీ తండ్రిగారికి చాలా ప్రేమకదూ?"

"అవునండి!" తండ్రి గుర్తుకు వచ్చి భోరుమంది.

ఓ రెండు నిముషాలు ఆగి "శోభారాణీ, మీరు పెద్దగా విచారించినంత మాత్రాన పోయిన మీ నాన్నగారు తిరిగి రారు. నే నడిగే ప్రశ్నలకు సమాధానమిస్తే, మీ తండ్రి గారిని హతమార్చిన హంతకులను ఉరికంబ మెక్కించ వచ్చు!" సోఫాలో తన భారీ శరీరాన్ని సర్దుకుంటూ అడిగాడు గిరీశం.

"అడగండి. తప్పకుండా చెబుతాను!" కళ్ళు తుడుచు కుంటూ అంది శోభ.

"అసలు హత్య ఎందుకు జరిగిందో తెలుసుకుంటే, హంతకు లెవరో అవలీలగా తెలిసిపోతుంది. సో, మీ నాన్న గారి యీ హత్యకు కారణమేదైనా చెప్పగలరా?"

"చెప్పలేను గిరీశంగారూ! అసలు నాన్నగారు హత్య చేయబడ్డారంటే, ఇంకా నమ్మలేకపోతున్నాను."

"ఆల్ రైట్, మీరు మీ నాన్నగార్ని చివరిసారిగా ఎప్పుడు చూశారు?"

"రాత్రి పదిగంటలకు నేను బెడ్ రూంలోకి వెళ్ళ బోతూ, నాన్నగారు ఏంచేస్తున్నారో చూడటానికి వారి గది దగ్గరకు వెళ్ళాను. ఆయన ఏదో రిహార్సల్ చేసు

కుంటుంటే, డిస్టర్బ్ చేయడమెందుకని నా గదిలోకి వెళ్ళిపోయాను.''

''గుడ్! మీకు తెలిసినంతవరకు మాధవరావుగారి గదిలో ఏవైనా విలువైన వస్తువులు అపహరించబడ్డాయా?''

''ఏమీ పోలేదని ఆర్ముగం చెప్పాడు సార్.''

''ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం బాగా ఆలోచించుకొని చెప్పండి. మాధవరావుగారిపైన ఎవరికైనా విరోధంగానీ, ద్వేషంగానీ వున్నాయా?''

శోభ పీతాంబరం, కళ్యాణరావుల వైపు ఒకసారి చూసింది.

ఒక నిమిషం ఆగి ''లేదు గిరీశంగారూ, ఒకవేళ ఏవైనా కోపతాపాలు వున్నా స్వల్పాతి స్వల్పం. హత్య చేసేటంతటి విరోధులు నాన్నగారికెవరూ లేరు'' అంది.

గిరీశం వాళ్ళిద్దరివైపు పరీక్షగా చూశాడు.

కల్యాణరావు రెండు చేతులలో తల పెట్టుకొని కూర్చున్నాడు. పీతాంబరం ఎటో సిగరెట్ త్రాగుతున్నాడు.

''గురూ, నే నో రహస్యం కనిపెట్టేశాను. అడుగో వాడే హంతకుడు,'' గొణిగాడు పార్వతీశం.

ఆశ్చర్యంగా చూశాడు గిరీశం.

''ఎవరు?''

''ఆ పీతాంబరం గాడే!''

''ఎలా?'' చిన్నగా అడిగాడు.

''వాడు త్రాగే సిగరెట్ పనామా సిగరెట్! ఇందాక పేంట్లోంచి సిగరెట్ తీసుకొంటుంటే చూశాను.''

''వెరీగుడ్. గట్టిగా అరవకు'' హెచ్చరించాడు గిరీశం.

వేలిముద్రల నిపుణుడు వేలాయుధం లోపలనుండి వచ్చి ఇనస్పెక్టర్ చిదంబరానికి ఓ కాగితం అందించాడు.

ఇనస్పెక్టర్ చదివి ఆ కాగితాన్ని గిరీశానికి అందించాడు.

కత్తి పిడిమీద హతుడు మాధవరావు వేలిముద్రలు గాక, కళ్యాణరావు, ఆర్ముగం వేలిముద్రలున్నట్లు పరిశోధనలో తేలింది. ఆ గదిలో అనుమానాస్పదమైన మరే ముద్రలు లేవు.

ఆ కాగితం చూసిన పార్వతీశం గూడా ఆశ్చర్యపోయాడు.

పీతాంబరం, కళ్యాణరావు, ఆర్ముగంల వైపు మార్చి మార్చి చూశాడు.

"ఇదిగో గిరీశం, నీకేమన్నా అర్ధమయిందా? నాకంతా అయోమయంగా వుంది" గొణిగాడు చిదంబరం.

"చిదంబరం! నేను ఒక విషయం రూఢి చేసుకున్నాను. ఇది తప్పకుండా యీ యింటిలోని వారెవరో చేసిన హత్య! ఇందులో సందేహం లేదు" గంభీరంగా అన్నాడు గిరీశం.

అంతా భయం భయంగా చూశారు. పార్వతీశం అందరి కళ్ళలోకి పరీక్షగా చూడటం ప్రారంభించాడు.

పోలీస్ డాక్టర్ తన పరీక్ష ముగించుకొని బయటకు వచ్చాడు.

"హత్య ఎన్ని గంటలకి జరిగింది డాక్టర్?" అడిగాడు చిదంబరం.

కుర్చీలోంచి లేచిన గిరీశం ముందుకు నడవబోయి జర్రున క్రిందకు జారాడు.

అంతా హడావుడిగా చూశారు. డాక్టర్ గబగబ గిరీశం దగ్గరకు పరిగెత్తాడు.

"ఇదిగో డాక్టర్, నువ్వు లేపలేవు గానీ, ఆ హత్య జరిగిన టైం ఎంతకి?" రహస్యంగా అడిగాడు గిరీశం.

తెల్లబోయి చూసిన డాక్టర్ తెప్పరిల్లుకొని "రాత్రి పదిన్నరకు జరిగి వుంటుంది సార్" అన్నాడు చిన్నగా.

"థాంక్యూ! హత్య జరిగిన టైం తెలియలేదని, త్వరలో కనుక్కుంటామని ప్రకటించండి," గబగబ పల్కి డాక్టర్ యిచ్చిన ఆసరాతో లేచి నిలబడ్డాడు గిరీశం.

"అదేమిటి గురూ, అలా పడిపోయావు?" అడిగాడు పార్వతీశం.

"సడెన్‌గా ఏదో గుర్తుకు వచ్చి!" చెప్పాడు గిరీశం.

'ఓహో! సడెన్‌గా ఏదన్నా గుర్తుకు వస్తే అలా పడి పోవాలన్న మాట!' మనసులో మరోసారి మననం చేసుకున్నాడు పార్వతీశం.

డాక్టర్ అందరికీ వినబడేటట్లుగా చిదంబరంతో చెప్పాడు.

"మరో రెండు గంటలలో హత్య ఎన్ని గంటలకు జరిగినది ఖచ్చితంగా తెలుస్తుంది."

ఇన్‌స్పెక్టర్ చిదంబరం శవాన్ని మార్చ్యురీకి తరలించమని ఆర్డర్ జారీ చేశాడు.

"గిరీశం కేసు అంతా గజిబిజిగా వుంది. నువ్వేమన్నా ఆలోచించావా?" అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ చిదంబరం.

"నేనూ చాలా అర్జంటుగానే ఆలోచిస్తున్నాను చిదంబరం. ఈ యింట్లోనే ఏదో మనం వూహించలేని రహస్యం యిమిడి వుంది. అది ఎవరూ చెప్పడం లేదు. నా దృష్టిలో అనుమానితులు ముగ్గురు వున్నారు. అయినా, వీళ్ళందర్నీ విడివిడిగా క్రాస్ చేస్తేగానీ కొన్ని విషయాలు బయట పడవు," చిన్నగా చెప్పాడు గిరీశం.

8

"అమ్మగారూ, మీ బాబుగారు ఎలాంటి వారు?" అడి

గాడు గిరీశం ప్రక్క గదిలో అక్కడున్న కుర్చీలో కూర్చోలేక కూర్చుంటూ.

"బాబుగారు ధర్మ ప్రభువులు సార్! ఎప్పుడూ ఎవరికీ అన్యాయం చేయనివారు బాబూ! అలాంటి పుణ్యాత్ముని చంపడానికి ఎవరికి చేతులు వచ్చాయో?" కళ్ళ నీరు తుడుచుకుంటూ చెప్పాడు ఆర్ముగం.

"మాధవరావు గారికి దుర్వ్యసనాలు ఏమైనా వున్నాయా?"

"లేదు బాబూ! ఎవరైనా పెద్దవారు పార్టీలు యిస్తే కాస్త 'మందు' తీసుకొంటారు తప్ప, మరేవిధమైన వ్యసనాలు లేవు బాబూ!"

"రావుగారి భార్య చచ్చిపోయి ఎన్నాళ్ళయింది?"

"తొమ్మిదేళ్ళు దాటుతోంది సార్!"

"ఆవిడ నీకు తెలుసా?"

"లేదు సార్! నేను యీ పనిలోకి చేరి నాలుగేళ్ళు అవుతుంది."

"భార్య చచ్చిపోయిన దగ్గరనుండి మాధవరావు స్త్రీ సాంగత్యం లేకుండానే వుంటున్నాడా?" చటుక్కున అడిగాడు పార్వతీశం.

"నాలుగేళ్ళ క్రిందటి విషయం నాకు తెలియదు సార్. నాలుగేళ్ళ నుండి ఆయన నిష్టగానే వుంటున్నారని తెలుసు."

"అంత గట్టిగా ఎలా చెప్పగలుగుతున్నావ్?"

"బాబుగారి వెంట ఎప్పుడూ నేనే వుంటాను సార్. ఆయన కారును గూడా నేనే నడుపుతుంటాను."

"చూడు ఆర్ముగం, నాలుగేళ్ళ బట్టి నువ్వు యీ యింటిలో వుంటున్నావు కాబట్టి, యీ యింట్లోవారి మనస్తత్వాలు నీకు బాగా తెలిసే వుంటాయి. కాబట్టి నీకు

తెలిసిన విషయాలు పూర్తిగా మాకు చెప్పు," అన్నాడు గిరీశం సిగరెట్ అంటించుకుంటూ.

"అడగండి సార్!" క్రింద కూర్చుంటూ అన్నాడు ఆరోగ్యం.

"రావుగారి బావమరిది పీతాంబరం ఎలాంటివాడు?" పార్వతీశం వైపు నోట్ చేసుకోమని సైగ చేస్తూ అడిగాడు గిరీశం.

"పీతాంబరంగారు ముక్కోపి సార్. అంతేగాక ఆయనకు బాగా త్రాగుడు అలవాటువుంది. మీకో ముఖ్యమైన విషయం చెప్పాలి సార్. పీతాంబరంగారి అక్కగారు బ్రతికుండగా శోభారాణిగారిని యీయనకిచ్చి పెళ్ళి చేస్తానన్నారట! అయితే శోభారాణిగారికి పీతాంబరం గారు యిష్టంలేదు. దానికి కారణం, ఈయనవట్టి త్రాగుబోతు మాత్రమేగాక అనుమానం మనిషి. ఇటీవల హీరో రమానంద్ గారితో శోభారాణిగారికి పరిచయమయింది. అది యిష్టంలేని పీతాంబరంగారు బాబుగారితో ఘర్షణకు దిగారు సార్" అంటూ నిన్న జరిగినదంతా వివరించి చెప్పాడు.

"వెరీగుడ్! మరి కళ్యాణరావుగారు ఎలాంటివారు?"

"ఆయన పెదబాబుగారి తోబుట్టువుగా పుట్టవలసిన వారు కాదు బాబూ! దేశాలుబట్టి తిరుగుతున్న తమ్ముణ్ణి దయతలిచి యింట్లో పెట్టుకుంటే, తిన్నయింటి వాసాలనే లెక్కబెడుతున్నాడు. పేకాటకు పెద్దపెద్ద మొత్తాలలో డబ్బు అడగడం, బాబుగారు కోపగించుకుంటే ఆస్తిలో వాటా యిమ్మని డిమాండ్ చేయడం ఆయనకు ఓ గొప్ప చెడ్డ అలవాటు సార్. నిన్న ఉదయం డబ్బు గురించే పెదబాబుగారికీ, కళ్యాణరావుగారికీ కొంచెం పెద్ద ఘర్షణే జరిగింది" అంటూ ఆ ఘర్షణ అంతా వివరించి చెప్పాడు

ఆర్ముగం.

"చాలా విలువైన విశేషాలు అందచేశావు ఆర్ముగం, థాంక్స్! ఇకపోతే నిన్ను గూడా కొన్ని విషయాలు అడగాలి" అన్నాడు గిరీశం.

"అడగండిసార్!" ఉత్సాహంగా అన్నాడు ఆర్ముగం.

"మా పార్వతీశంగాడు యీ హత్య నువ్వే చేశావంటు న్నాడు" చిన్నగా అన్నాడు గిరీశం.

ఆర్ముగం ముఖం నల్లబడింది.

"బాబుగారి మోచేతి నీళ్ళు త్రాగి బ్రతికేవాడిని. నేను బాబుగారిని హత్యచేస్తానా బాబూ?" ఆవేదనగా అడిగాడు ఆర్ముగం. అతని కళ్ళ వెంట నీళ్ళు తిరిగాయి.

"అబ్బే! వాడు పూరికే ఆమాట అనడంలేదు. కత్తి పిడిమీద నీవేలి ముద్రలు వున్నాయంట!"

"ఆదా సార్! నన్ను చాలా అపార్థం చేసుకున్నారు సార్. నిన్న సాయంత్రం కళ్యాణరావుగారు నన్ను పిలిచి యీ కత్తిని శుభ్రంగా కడిగి యిమ్మన్నారండి. ఎందుకని అడిగినా సమాధానం చెప్పలేదు సార్. నా కెందుకులే అనుకొని కత్తిని శుభ్రంగా కడిగి కళ్యాణ రావుగారికి యిచ్చాను. బహుశా అప్పుడు నా వేలిముద్రలు పడివుంటాయి" చెప్పాడు ఆర్ముగం.

"ఆర్ముగం, నువ్వేం సిగరెట్ కాలుస్తావ్?" అడిగాడు పార్వతీశం.

తల గోక్కుంటూ చెప్పాడు ఆర్ముగం. "సిగరెట్ ఎప్పుడూ త్రాగను బాబూ! ఎప్పుడన్నా ఘంట మార్కు బీడీలు త్రాగుతూంటాను" జేబులోంచి బీడీ కట్ట తీసి చూపించాడు.

"ఇదిగో ఆర్ముగం, మరణించిన మాధవరావుగారి పిడి కిలిలో ఈ రంగి బిళ్ళ చిక్కుకొని వుంది. ఈ యింట్లో

యిది ఎవరు ధరిస్తారో చెప్పగలవా?" జేబులోంచి అంజ నేయస్వామి బిళ్ళతీసి చూపించాడు.

ఆ రాగి బిళ్ళను చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు ఆర్ముగం.

"ఇది ఒక వారం రోజుల క్రితం పీతాంబరంగారు మోజు పడి కొనుక్కొచ్చుకున్నారు సార్. నేను గూడా ఒకటి కొనుక్కుందామని రేటు అడిగినా చెప్పలేదు సార్!"

"ఆల్ రైట్! నువ్వు రాత్రి పూట యిక్కడే పడు కుంటావా?" అడిగాడు గిరీశం.

"లేదు సార్. తోటలోని అవుట్ హౌస్‌లో నాకు బస ఏర్పాటు చేశారు బాబుగారు. అక్కడే పడు కుంటాను."

"ఆర్ముగం, మాధవరావుగారి హత్య సమయంలో నీకే మైనా ఎలిబీవుందా?" అడిగాడు పార్వతీశం.

"ఒంటరివాడ్ని, నాకు ఎలిబీ ఏం వుంటుంది సార్. అన్నట్టు మరిచాను, రాత్రి మా స్నేహితుడొకడు పది గంటలకు అవుట్ హౌస్‌కువచ్చి బలవంతంగా సినిమాకు లాక్కుపోయాడు, అతనికి బోర్‌గా వుందని. కావాలంటే అతనితో చెప్పిస్తాను."

"ఎవరు మీ స్నేహితుడు?"

"రాందాసు అని ఈ ప్రక్కనేవున్న లిబర్టీలో ఆప రేటర్‌గా పనిచేస్తున్నాడు."

"వెరీగుడ్! మాకు చాలా విలువైన సమాచారాన్ని అందించావు. ఇక నువ్వు వెళ్ళవచ్చు," చెప్పాడు గిరీశం.

నమస్కారంచేసి బయటకు వెళ్ళిపోయాడు ఆర్ముగం.

పార్వతీశం గిరీశం వైపు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"ఏమిటి గురూ! కేసు సాలెగూడులా తయారవుతున్న దేమిటి?"

"అంతే మరి, ఈ సాలెగూడుకు కేంద్ర బిందువు కను

కోవాలి" గర్వంగా బొజ్జ ఎగరేస్తూ అన్నాడు గిరీశం.

"డిటెక్షనంటె చాలా కష్టమే గురూ!" గొణిగాడు పార్వతీశం.

9

"కూర్చోండి కళ్యాణరావుగారూ!" కుర్చీ చూపించాడు గిరీశం.

కళ్యాణరావు కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

"ఏమిటో యీ మధ్య హత్యలన్నీ ఆస్తికోసమే జరుగుతున్నాయండి. డబ్బు మహాపాపిష్టిది సుమండీ!" అన్నాడు గిరీశం.

"మీరేమంటున్నారో నా కర్థం కావడం లేదు" కోపంగా అన్నాడు కళ్యాణరావు.

"మొట్టమొదట మా పార్వతీశం అన్నప్పుడు నాకూ అర్థం కాలేదు. ఆ తరువాత ఆధారాలు, అవకాశాలు చూసిన తరువాత నమ్మక తప్పడంలేదు."

"ఏమన్నారు మీ పార్వతీశం?"

"మీ అన్నయ్యకు మీకు మధ్య మనస్పర్థలు వున్నాయని, మీ అన్నయ్య వీలునామా వ్రాయకుండా హఠాత్తుగా మరణిస్తే ఆస్తిలో వాటా మీకు వస్తుందని చెప్పాడు. దానినిబట్టి మీరే యీ హత్య చేశారని, అందుకు ఆధారాలున్నాయని మా పార్వతీశం వాదిస్తున్నాడు" చెప్పాడు గిరీశం, పార్వతీశాన్ని చూసి కన్ను గొడుతూ.

తెల్లబోయి చూశాడు కళ్యాణరావు.

"గిరీశంగారూ. మీరేం మాట్లాడుతున్నారో నాకర్థం కావడంలేదు. నేను మా అన్నయ్యను హత్య చేయడమేమిటి? మీరూ, మీ పార్వతీశంగారు ఎందుకలా వూహిస్తున్నారో నాకర్థం కావడంలేదు" ఆందోళనగా అన్నాడు.

"నిన్న మీ అన్నయ్యతో ఘర్షణ పడ్డారట గదా?" అడిగాడు పార్వతీశం ధీమాగా.

కళ్యాణరావు ముఖం పాలిపోయింది.

"గిరీశంగారూ, ఆ ఘర్షణను దృష్టిలో పెట్టుకొని నన్ను హంతకుడుగా వూహించడం దారుణం! నాకు మా అన్నయ్య అంటే చాలా ప్రేమ. అయితే జూదానికి బానిసనై తాత్కాలికంగా అన్నయ్యతో డబ్బు కోసం ఘర్షణ పడుతుంటాను. నిన్న గూడా ఒక పెద్ద ఘర్షణ జరిగింది. అంతమాత్రాన హత్య చేసేటంత నీచుడ్ని కాదు గిరీశంగారూ," గొల్లున గొడవ పెట్టాడు కళ్యాణరావు.

"చూడండి కళ్యాణరావుగారూ, మేం కూడా కేవలం మాటలకే అనుమానించాం. చేతలలో గూడా మీపై అనుమానం వుంది" అన్నాడు గిరీశం.

"ఏమిటది?" ఆశ్చర్యంగా చూశాడు కళ్యాణరావు.

"కళ్యాణరావుగారూ, ఈ కత్తిని మీరెప్పుడైనా చూశారా?" కత్తి చూపిస్తూ అడిగాడు పార్వతీశం.

"ఆఁ. చాలా సార్లు చూశాను. ఆ కత్తి మా బావ బీరువాలో వుంటుంది."

"దట్రీజ్ కరెక్ట్! ఇదే రావుగార్ని హత్య చేసిన ఆయుధం. దీని పిడిమీద మీ వేలిముద్రలు వున్నాయి. ఇప్పుడు మిమ్మల్ని హంతకుడనడంలో తప్పు లేదుగా!"

"నో!" గట్టిగా అరిచాడు కళ్యాణరావు.

"ఇదేదో పెద్ద కుట్ర సార్! కత్తి పిడిమీద నా వేలి ముద్రలు కనబడగానే నన్ను హంతకుడనడం అన్యాయం సార్! నేను అప్పుడప్పుడు ఆ కత్తిని వుపయోగిస్తుం టాను. మొన్న సాయంత్రం కూడా ఆ కత్తిని వుపయో గించుకున్నాను. మొన్న శనివారం కాబట్టి, రాత్రిపూట భోజనం చేయను. అందుకని బజారునుండి తెచ్చిన ఏపిల్

కాయలను ఆ కత్తితోనే కోసుకొని తిన్నాను. అంత కన్నా ఆ కత్తి గురించి నాకు తెలియదు. ఇక మీ యిష్టం!'' సర్వం త్యజించిన విరాగిలా అన్నాడు కళ్యాణరావు.

''ఆల్ రైట్, యీ రేకుబిళ్ళ మీకు తెలుసా?''

''నాకు తెలియదు. నేనెప్పుడు చూడలేదు.''

''ఈ రేకుబిళ్ళను పీతాంబరం, మెడలో ధరిస్తాడని విన్నాను. నిజమేనా?''

''సారీ సార్! వాడు త్రాగుబోతు వెధవ! వాడి గురించి నేనేమీ పట్టించుకోను.''

''మీరు ఏ బ్రాండ్ సిగరెట్ కాలుస్తారు?''

''నేను చాలా కాలంబట్టి సిజర్స్ వాడుతున్నాను,'' పాకెట్ లోంచి పెట్టె తీసి చూపించాడు కళ్యాణరావు.

''చివరి ప్రశ్న. ఇందులోనయినా మీ నిజాయితీని చాటుకోవచ్చు! హత్య జరిగిన సమయంలో మీకు పటిష్టమైన ఎలిబీ వుందా?'' అడిగాడు గిరీశం.

కళ్యాణరావు ముఖం పాలిపోయింది.

''సారీ సర్! డబ్బుంటే క్లబ్బులో పిచ్చిగా పేకాడుతూ వుండేవాడిని. నిన్న చేతిలో రూపాయి లేక పోవడంతో ఉదయం నుండి రోడ్లవెంట పిచ్చిగా తిరుగుతూ పానగల్ పార్కులో పడి నిద్రపోయాను. లేచేటప్పటికి తెల్లవారి పోయింది. దీనికి సాక్షులు ఎవరూ లేరు సార్!'' దీనంగా చెప్పాడు.

''ఆల్ రైట్! మీరు వెళ్ళండి. అవసరమైతే మళ్ళీ పిలుస్తాను'' సిగరెట్ ముట్టించుకుంటూ అన్నాడు గిరీశం.

''థాంక్యూ సార్!'' అంటూ బయటకు నడిచాడు కళ్యాణరావు.

''ఏమిటి గురూ, యీ మిష్టరీ అర్థం కావడం లేదు.

ఎవడు జూసినా హంతకుడు లాగానే వున్నాడు. నువ్వెం దర్ని హంతకులనే అంటున్నావ్?'' ఆశ్చర్యపోతూ అడిగాడు పార్వతీశం.

"ఇదిగో పార్వతీశం, పిల్ల డిటెక్టివ్‌కేం తెలుసు పెద్ద వాళ్ళ పథకాలు. ఇలా ఓ పది హత్య కేసులు నేను పరి శోధిస్తుండగా చూడు. పదకొండో కేసు నువ్వే పరిశో ధిస్తావు,'' బొజ్జ ఎగిరెగిరి పడుతూండగా నవ్వుతూ అన్నాడు గిరీశం.

"ఏమిటి గిరీశం నవ్వుతున్నావ్? హంతకుడు దొరి కాడా?'' హుషారుగా లోపలకు వచ్చి అడిగాడు ఇన స్పెక్టర్ చిదంబరం.

"ఆఁ. హంతకుడు మెడవరకు దొరికాడు. ఇంకా తల దొరకాలి. ఆ మిగిలిన వాడ్ని కూడా పంపించు,'' మరో సారి కుర్చీ వూగింది గిరీశం నవ్వుకు.

10

"గిరీశంగారూ, బాబును హత్య చేసిన హంతకుడ్ని వురి కంబం ఎక్కించడానికి నేనేం సహాయం చేయగలనో చెప్పండి'' ఉద్రేకంగా అన్నాడు పీతాంబరం.

"క్షమించాలి! మీ సహాయం అవసరం లేదు. హంతకు డెవరో మాకు తెలిసి పోయింది,'' అన్నాడు గిరీశం.

"ఎవరతను? ఎలా కనిబెట్టారు మీరు?'' కుతూహ లంగా అడిగాడు పీతాంబరం.

"ఇంత చిన్న హత్యను నేను గూడా పరిశోధించాలా? మా శిష్యుడు పార్వతీశం పరిశోధించి హంతకుడ్ని ఆధా రాలతో సహా కనిబెట్టేశాడు. ఇంతకీ ఆ హంతకుడు ఎవరో కాదు, మీరే!'' తాపీగా అన్నాడు గిరీశం.

ఆ మాట విని అదిరిపోయాడు పీతాంబరం.

"గిరీశం, నువ్వు ఎవరితో మాట్లాడుతున్నావో తెలుసా? కాస్త ఒళ్లు దగ్గర పెట్టుకొని మాట్లాడు" ఉద్రేకంగా అరిచాడు.

"గురూ, వీడిని చూస్తుంటే మనల్ని ఉతికేసేటట్లు న్నాడు," చిన్నగా వణికాడు పార్వతీశం.

"వాడి మొహం, వాడికి మందు నేను వేస్తానుగా" అంటూ "మిష్టర్ పీతాంబరం, యీ హత్య నువ్వు చేసావని ఆషామాషీగా అనడం లేదు. అందుకు ఆధారాలు వున్నాయి. నిన్న మీ బావతో పోట్లాడావు. 'ఆ బొందిలో ప్రాణాలు ఎంతకాల ముంటాయో నేనూ చూస్తాను' అంటూ తీవ్రమైన పదజాలాన్ని వాడావు. ఆ మాటకు చాలు నిన్ను అరెస్ట్ చేయవచ్చు! అంతే కాదు, హత్యాప్రదేశంలో ఓ సిగరెట్ పీక దొరికింది. అది నువ్వు కాల్చే పనామా బ్రాండ్! అవునా?" అడిగాడు గిరీశం.

పులిలా మాట్లాడిన పీతాంబరం పిల్లిలా మారిపోయాడు.

"గిరీశంగారూ, నే నా హత్య చేయలేదు. నన్ను నమ్మండి. ఏదో వుద్రేకంలో బావతో ఘర్షణ పడ్డంత మాత్రాన బావను హత్య చేసేటంతటి నీచ స్వభావం నాలో లేదు. నన్ను చిన్నతనం నుండి మా బావే పెంచాడు. నన్ను నమ్మండి."

"మరి నీ సిగరెట్ పీక అక్కడెందుకు వచ్చింది?" ఈ సారి ధైర్యంగా అడిగాడు పార్వతీశం.

"అదే నాకూ అర్థం కావడంలేదు సార్. అసలు నేను మా బావ ముందు సిగరెట్ త్రాగను."

"ఆల్ రైట్, ఈ ఆంజనేయస్వామి బిళ్ళ చూడండి. ఇది మీదే కదూ!" బిళ్ళను చూపిస్తూ అడిగాడు గిరీశం.

"అయామ్‌సారీ, ఆ బిళ్ళను నేనెప్పుడూ చూడలేదు."

"మిస్టర్, మీరు అబద్ధం ఆడుతున్నారు. ఆ బిళ్ళ మీది. నాలుగు రోజుల క్రితం మీరు మోజుపడి కొనుక్కున్నారు. అది మీ మెళ్లోనే ధరించేవారు. మీ బావగారిని హత్య చేసేటప్పుడు జరిగిన పెనుగులాటలో ఆ బిళ్ళ మీ బావగారి చేతిలో చిక్కుకొంది. ఆ బిళ్ళ మీదంటే హంతకుడి నవుతాననే భయంతో 'నాది' కాదంటున్నారు. అయినా నేరం దాగదు. మీరు హంతకులే!" గర్జించాడు గిరీశం.

"గిరీశంగారూ, మీరు నమ్మండి, నమ్మకపోండి, నేను చెప్పేది మాత్రం యదార్థం. నేను దేవుడ్ని నమ్మను. పరమ నాస్తికుడ్ని. సో, నేను కనీసం కలలోగూడా అలాంటి బిళ్ళలను కొనను, ఈ విషయం మీరు నమ్మకపోతే, మీ యిష్టం!"

"ఆల్ రైట్, మీ నిర్దోషిత్వాన్ని ఋజువు చేసుకోవడానికి మరో ఛాన్స్ యిస్తున్నాను. హత్యాసమయంలో మీరు ఎక్కడ వున్నారో చెప్పగలరా?"

"నిన్న ఘర్షణ జరిగిన తరువాత అసలు యీ యింటి ఛాయలకేసి కూడా రాలేదు. మస్తుగా త్రాగేసి రీటాతోనే గడిపేశాను తెల్లవారేవరకు. మీరు నమ్మితే రీటా చేత సాక్ష్యం యిప్పిస్తాను," చిన్నగా తలవంచుకొని అన్నాడు.

"వెరీ గుడ్! మళ్ళీ కబురు చెప్తాను. వెళ్ళండి" కుర్చీలో వెనక్కి వాలుతూ అన్నాడు గిరీశం.

పీతాంబరం కుర్చీలోంచి లేవబోతూంటే హఠాత్తుగా తుమ్మాడు పార్వతీశం.

"ఛీ వెధవా! ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు తుమ్మడమేనా? సారీ పీతాంబరంగారూ, కాసేపు కూర్చొని వెళ్ళండి" సంజాయిషీ చెబుతూ అన్నాడు గిరీశం.

చిన్నగా నవ్వాడు పీతాంబరం.

"ఫర్వాలేదు సార్! నా కలాంటి నమ్మకాలు గూడా ఏవీ లేవు," కుర్చీలోంచి లేచి ఓ నమస్కారం చేసి బయటకు వెళ్ళిపోయారు.

గిరీశం పార్వతీశానికేదో సైగచేసి ఆ గదిలోంచి బయటకు నడిచాడు.

చిన్నసైజు పర్వతంలా నడుస్తూ వస్తున్న గిరీశాన్ని చూడగానే అందరి కళ్ళు ప్రశ్నార్థకంగా వెడల్పయ్యాయి.

"గిరీశం, హంతకుడు తలవరకు దొరికాడా? ఇంకా మెడవరకే వున్నాడా?" ఆదుర్దాగా అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ చిదంబరం.

అందరివైపు చూసి ముసిముసిగా నవ్వాడు గిరీశం.

"నెత్తిమీద జుత్తుతోసహా లాక్కొచ్చాను" అన్నాడు.

"ఏడీ?" అంతా ఆశ్చర్యంగా చూశారు.

"చిదంబరం, మాధవరావుగారి పర్సనల్ బోయ్ ఆర్ముగం ఈ హత్య చేశాడు. అతడ్ని అరెస్ట్ చేయండి" గంభీరంగా అన్నాడు గిరీశం.

ఆర్ముగంతోబాటు అంతా నిశ్చేష్టులైపోయారు.

"గిరీశంగారూ, అన్యాయంగా నన్ను అనుమానించి అరెస్ట్ చేయిస్తున్నారు. నేను మీకు ఏం ద్రోహం చేశాను?" ఆందోళనగా అడిగాడు ఆర్ముగం.

"మిస్టర్ ఆర్ముగం! ఈ గిరీశం ఒకరికి సహాయం చేస్తాడు కానీ, అన్యాయం చెయ్యడు, నిన్ను కేవలం అనుమానంమీద అరెస్ట్ చేయడంలేదు. ఆధారాలతో సహా అరెస్ట్ చేస్తున్నాం.

ఆర్ముగం, నువ్వు మాధవరావుగారిని కత్తితో పొడిచి

హత్య చేశావు. ఆ కత్తిపిడిమీద నీ వేలిముద్రలు పడ్డాయి. అయితే అంతకుముందే ఆ కత్తిని వుపయోగించిన కళ్యాణరావు వేలిముద్రలు కూడా దానిమీద వున్నాయి. అవి నీకు కొంత వుపయోగపడ్డాయి. నన్ను కాస్త తికమక పెట్టాయి.

ఆ కత్తిని కళ్యాణరావు నిన్న సాయంత్రం శుభ్రపరచడానికి యిచ్చాడని, నీవు శుభ్రం చేసి యిచ్చావని చెప్పావు. కానీ అది అబద్ధం! కళ్యాణరావు నిన్న ఘర్షణ పడిన తరువాత యింటికి తిరిగి రాలేదు. ఇక పోతే ఆ కత్తి పిడిమీద కళ్యాణరావు వేలిముద్రలు వుండటానికి, అతగాడు చెప్పిన కారణం సమంజసంగానే వుంది. ఆ కత్తి పిడికి సమీపంలో అంటివున్న ఆపిల్ గుజ్జు ఆయన మాటను ఋజువు చేసింది. ఇకపోతే మిగిలిన వేలిముద్రలు నీవే గనుక, నువ్వు హంతకుడివనడంలో తప్పులేదు.

అదీగాక, హతుని చేతిలో చిక్కబడిన ఆంజనేయస్వామి పీతాంబరానిదని చెప్పావు. కానీ అది పీతాంబరానిది కాదు. అతను నాస్తికుడు, ఆ విషయాన్ని నేను ఋజువు చేసుకున్నాను. ఆ విషయంలో నువ్వు అబద్ధం చెప్పావు కాబట్టి, ఆ బిళ్ళ నీదేనని వూహించడంలో పొరబాటు లేదనుకుంటా!

మరో ముఖ్యమైన విషయం, నువ్వు యీ కేసులో పీతాంబరాన్ని యిరికించాలని చూశావు. అందుకు గట్టి ప్రయత్నంగా పీతాంబరం త్రాగే సిగరెట్ పీకను, సంపాదించి హత్యాప్రదేశంలో పడేశావు. అది నేనెలా కనుక్కున్నానా అని ఆశ్చర్యపోకు. ఆ సిగరెట్ పీకకు అంటిన మట్టి రేణువులు నిన్ను తేలికగా పట్టిచ్చాయి. పీతాంబరం మాధవరావుగారిముందు సిగరెట్ త్రాగాడు.

అతగాడు తోటలో త్రాగుతూ పడేసిన సిగరెట్ పీకను తేలికగా సంపాదించడానికి, తోటలో వుండే అవుట్ హౌస్‌లో వుంటున్న నీకే సులభం!

ఇక చివరి కారణం, హత్య జరిగిన సమయం మాకు ముందే తెలిసినా, కావాలని ప్రకటించలేదు. మిమ్మల్నందర్నీ క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్‌లో ఆ విషయమై టెస్ట్ చేశాను. కళ్యాణరావు, పీతాంబరాలకు హత్యా సమయం తెలియదు కాబట్టి, వారు పెద్దగా ఎలిబీలను గురించి ప్రయత్నించలేదు. అదీగాక వారు తమకు రాత్రి సరియైన ఎలిబీ లేనందుకు భయపడ్డారు కూడా! కానీ హంతకుడవయిన నీకు హత్యజరిగిన సమయం కరెక్టుగా తెలుసు కాబట్టి, సరిగ్గా ఆ సమయానికే పటిష్టమైన ఎలిబీని సమకూర్చుకున్నావు" గిరీశం తన గంభీరమైన కంఠంతో చెప్పడం ముగించాడు.

ఆర్ముగం అవమానంతో తలవంచుకున్నాడు.

చిదంబరం, ఆర్ముగం చేతులను సంకెళ్ళతో అలంకరించాడు.

"సార్, మీరు నన్నే హంతకుడినంటే అదిరిపోయాను సార్. మీ మేధాశక్తికి కృతజ్ఞతలు సార్!" సంతోషంగా అన్నాడు కళ్యాణరావు.

"మీరు నన్నుకూడా హంతకుడనే అన్నారుగా సార్. అయినా చివరలో అసలైన హంతకుడిని చాలా తెలివిగా పట్టుకున్నారు సార్!" ఆనందంగా అన్నాడు పీతాంబరం.

"గిరీశంగారూ, ఆర్ముగం చాలా మంచివాడు సార్. నాలుగేళ్ళుగా మా అందరిలో ఒకడిగా తిరుగుతున్నాడు. ఆర్ముగం హత్య చేశాడంటే నేనే నమ్మలేకపోతున్నాను. దానికి కారణం చెప్పగలరా సార్!" ప్రాధేయపూర్వ

కంగా అడిగింది శోభారాణి.

రమానంద్‌తో సహా అంతా గిరీశంవైపు కుతూహలంగా చూశారు.

"సారీ డియర్ ఫ్రండ్స్! ఆర్ముగం ఎందువలన యీ హత్యచేశాడో నాకూ అర్థంకాలేదు. అతను చెబితే విందామని నేనూ ఎదురుచూస్తున్నాను" ఆర్ముగంవైపు చూస్తూ అన్నాడు గిరీశం.

ఆర్ముగం అందరివైపు ఒక్కసారి చూసి వణుకుతున్న కంఠంతో గొంతు విప్పాడు.

"గిరీశంగారూ, నేను నేరం అంగీకరిస్తున్నాను. నేను మాధవరావుగార్ని హత్యచేశాను. నన్ను ఉరితీయండి. కానీ ఆ హత్య ఎందుకు చేశానో నన్ను అడగకండి. దానికి చాలా పెద్ద కథ వుంది. దానిని నేను చెప్పదలచుకోలేదు, క్షమించండి" కళ్ళవెంట నీళ్ళు తిరుగుతూండగా అన్నాడు ఆర్ముగం.

డిటెక్టివ్‌లతో సహా అంతా ఆర్ముగంవైపు ఆశ్చర్యంగా చూశారు.

* * *

దాదాపు పాతికేళ్ళక్రితం మాధవరావు సినిమా రంగంలో ప్రవేశించిన కొత్తలో రాజ్యం అనే అమ్మాయితో పరిచయమైనదని, ఆ పరిచయం అభివృద్ధిచెంది పరిణయంవరకు రాగా, రాజ్యం మాధవరావును నమ్మి తన సర్వస్వం అర్పించిందనీ, ఆ తరువాత మాధవరావు రాజ్యాన్ని మరిచి తన అభివృద్ధికి పెద్ద సోపానమైన హీరోయిన్ లలితని పెళ్ళి చేసుకున్నాడని, అతనిని నమ్మి మోసపోయిన రాజ్య మరొకరిని నమ్మలేక మాధవరావునే

మనసులో పూజించుకుంటూ ఓ కొడుకును కన్నదని, ఆ కొడుకుకు పదహారు సంవత్సరాల వయస్సు రాగానే మాధవరావు గురించిన విషయం పూర్తిగా చెప్పి కన్ను మూసిందని, ఆ కొడుకే ఆర్ముగమని, అతగాడు తన తండ్రియైన మాధవరావు దగ్గరే పర్సనల్ బోయ్‌గా చేరి అభిమానాన్ని సంపాదించుకొని, ఆ తరువాత తండ్రిని పీతాంబరం, కళ్యాణరావులు పీడించడం చూసి సహించలేక తనను తాను పరిచయం చేసుకొని, తనను కొడుకుగా స్వీకరిస్తే వీరందరి ఆటలు కడతాయని నచ్చచెప్పాడని, మాధవరావు యీ విషయం నమ్మక ఆర్ముగాన్ని దుర్భాషలాడాడని, అంతటితో ఆగక ఆర్ముగం తల్లి రాజ్యాన్ని నీచంగా భావిస్తూ మాట్లాడాడని, దైవసమానురాలైన తన తల్లిని తిట్టడం సహించలేక ఆర్ముగం కేవలం క్షణికావేశంలో అక్కడున్న కత్తితో పొడిచేశాడని, ఆ దెబ్బ వూహించనంత తీవ్రంగా తగిలి మాధవరావు చనిపోయాడని మాత్రం ఎవరికీ తెలియదు.

—: ఐపోయింది :—